

Gazeta Gdańska

10 stron - rok XLVIII
cena 10 fen.

ORAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ POMORZA — DZIEŃ GRUDZIĄDKI ILLUSTROWANY — DZIEŃ BYDGOŚKI ILLUSTROWANY
DZIEŃ KOCIEWSKI — GŁOS NIEZAWISKI (DZIEŃ CIECHOŃSKI) — GAZETA MORSKA ILLUSTROWANA
DZIEŃ TCZEWSKI ILLUSTROWANY — DZIEŃ CHERNIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — —

Redakcja i Administracja: Gdańsk, Koszubi 27. Telefon 31495. Konto czekowe P. K. O. 192-212

Przed kongresem pracowników umysłowych Praca, sprawiedliwość społeczna, dobrobyt — oto trzy filary na których opiera się Państwo i społeczeństwo

Centralna Komisja Porozumiewawcza Związków Pracowniczych zbiera się dnia 14. iu. w Warszawie. Obrady tego ogólnopolskiego kongresu mają mieć charakter powinny.

Krytykę gospodarczy bowiem dotknął w słynnym stopniu ogół pracowniczy. Nie tylko w formie restrykcji, które były nie zmierzanie licznym w przedsiębiorstwach prywatnych, a wynikały ze zmniejszenia się produkcji i skurczenia się obrotów wewnętrznych. Ale także w formie obniżenia dochodów. Miano to miało miejsce wśród pracowników prywatnych jak i państwowych, i to w postaci zarobków zmniejszonych upomnieli jak i zwiększonych świadczeń podatkowych.

Poprawa koniunktury natomiast decyduje do świata pracowniczego w większym stopniu, niż do innych warstw społeczeństwa, jak np. rolnictwa, przemysłu i handlu.

Nadzieja więc pewne opóźnienie w poprawie bytu warstwy pracowniczej — i ono to właśnie wpływa na zwiększenie i organizację zwładowa, pobudzające je do wysiłku obywateli i do wywiązywania z szeregu konkretnych potrzeb, mających na celu poprawę sytuacji materialnej rzeszy pracowniczej.

Jeśli chodzi o grupę pracowników państwowych, to rząd już od pewnego czasu podejmuje interwały, by w ramach możliwości budżetowych przywrócić doł swych funkcjonariuszy.

Druga grupa — pracownicy przedsiębiorstw prywatnych — ma wszelkie prawa demagogia się, aby poprawa koniunktury była w parze z poprawą bytu materialnego rzeszy pracowniczej.

Na czele zagadnień obecnego kongresu sta wysuwać się zatem sprawy gospodarcze i one też nadają ton obradom i uchwałom.

— „Poprzez pracę i sprawiedliwość — czytamy w poważnych i spokojnych wypowiedziach prezesa Jankowskiego w „Głosie Urzelników” — do powszechnego dobrobytu, to jest programu Kongresu, to Kongres przypomni społeczeństwu, że istnieje takie słowo jak dobrobyt... Mianem się w nim i rozwinięciem „korporatywnych” związków, przede wszystkim taki zaś potrzeb wieloletni”.

Jeżeli to bardzo trafnie ujęte zagadnienie.

Praca — sprawiedliwość społeczna — dobrobyt, oto słowem trójfilarym, w których opiera się państwo i społeczeństwo.

„Epsilon Aurigae” Nowy obrotowy gwiazdy wskazównika

Nowy Jork. Dr. Irtava, dyrektor obserwatorium astronomicznego przy Uniwersytecie w Chicago ogłosił, że odkrył obrotowy gwiazdy, z tysiącami razy większą od słońca, która nazywa „Epsilon Aurigae”.

kie nasze prace, zmierzające do zapewnienia dobrego rozwoju naszej społeczności pracowniczej.

Zrozumienie tego przeniknięcie musi wszystkie ośrodki państwowe. Uwierzylić to sobie winno całe społeczeństwo.

Ne wszystkim, co przyrzeczone się do do

brojny świata pracy, przyrzeczone się zaczęło do odżywiania naszego życia go spodarzemu, do wzrostu spożycia, do zwiększenia obrotów wewnętrznych. A nade wszystko: do zmniejszenia powierzonej im w naszej strukturze społecznej i jednocześnie ludzkiej pod naciskiem pracy, sprawiedliwości i dobrobytu.

Noworoczne przyjęcie na Zamku

W dniu 11 stycznia hr. Pan Prezydent Rzeczypospolitej i p. Maria Molecka dopraczonym wyprzedzeniem pojechali na Zamek Krasiński, w której odbył się uroczysty przyjęcie noworoczne. W Warszawie z udziałem m. in. prezydenta, marszałka, członków Rady Państwa i członków Rady Ministrów, a także przedstawicieli władz państwowych i wojskowych, a także przedstawicieli władz państwowych i wojskowych, a także przedstawicieli władz państwowych i wojskowych.

U P. Prezydenta R. P. na zamku

WARSZAWA, 12. I. Pan Prezydent RP przyjął w dniu dzisiejszym generała Romana Góreckiego, przewodniczącego obojętnego komitetu obchodu 25-lecia Powstania Styczniowego, prezydenta stołecznego miasta Warszawy p. S. Sieradzkiego, dotychczasowego ministra Komunikacji p. Urybię, podsekretarza stanu w Ministerstwie Komunikacji inż. Bobkow skiego oraz dyrektora Państwowego Instytutu Meteorologicznego dr. Jana Hluta, którzy prosili Pana Prezydenta o wzięcie udziału w uroczystości poświęcenia obserwatorium meteorologicznego na Kasprzym Wierchu w dniu 22. bni.

Powrót premiera Składkowskiego do urzędowania

WARSZAWA. Prezesa Rady Ministrów i minister Spraw Wewnętrznych, gen. Sławaj - Składkowski po przebyciu zaliczonym powrocie do zdrowia i, w dniu dzisiejszym objął swoje urzędowanie.

Min. Beck w Berlinie

BERLIN (PAT). W drodze do Genewy zatrzymał się min. Beck w Berlinie celami odnowienia kontaktu z współpracownikami politycznymi Rzeczy. O godz. 11.20 udał się min. Beck na Wilhelmstrasse, gdzie odbył półtoragodzinne rozmowy z min. Neurathem. Przy rozmowach tej obecny był również ambasador polski Łęski. W rozmowie poruszony został całokształt aktualnych zagadnień międzynarodowych.

W dalszym ciągu swego pobytu w Berlinie min. Beck wraz z ambasadorem Łęskim podejmowany był śladaniami w ścisłym gronie przy premierze Goeringu, po czym o godz. 17 po południu odwiedził ministra propagandy dr. Goebbelsa.

Wieczór minister Beck spędził w ambasadzie R. P. w ścisłym gronie współpracujących mu do Genewy osób i członków ambasady polski w Berlinie.

Ochrona lokatorów obowiązuje nadal Sejm przyjął poprawki Senatowi

WARSZAWA, 13. I. Wzruszył go do głębi i burzliwej intencjami dyskusji zakończona obrady nad projektem ustawy o zmianie ochrony lokatorów. W gło-

waniu, zarządzanym dwukrotnie, głosowało 128 posłów, stnowiczymi kwalifikacjami większość dla odrzucenia zmian Senatu.

W wyniku głosowania przez wyjątek stracił, za odrzuceniem zmian głosowało 77 posłów, za przyjęciem zmian 79 posłów.

W ten sposób zmiany Senatu zostały przyjęte i tym samym ochrona lokatorów będzie obowiązywała nadal.

Na tymże posiedzeniu Sejm zajmował się preliminarzem budżetowym Państwa, omawiając obszerne sprawy menepoli i emerytur przy czym zapowiedziano podwyższenie emerytur weteranów powstania 1863 r.

Upadek gabinetu premiera Chautemps'a na tle trudności finansowych

Na premiera przewidziany min. Sarraut

PARYŻ, 13. I. Wkrótce wszelkim oczekiwaniem rząd premiera Chautemps'a podał się pod wiatr do dymia. Na nowego premiera przewidziany jest min. Sarraut, który jeszcze dziesięć dni temu miał podjąć się trudnej misji sformowania nowego rządu. Miano ta jest niecierpliwie czeka, aby kryzys zakończył się i

nowemu rządowi Francji jest znacznie głębszy niż to sobie wyobrażał.

Upadek Chautemps'a z wielkim zainteresowaniem przez Francję przyjęła Anglia. Mimo późnej pory niedzielnej londyńskie wydobyły dodatku nadzwyczajnie i zebrał się na narady gabinet.

Posiedzenie Senatu we wtorek

WARSZAWA. Planowane posiedzenie Senatu odbędzie się we wtorek, dnia 18. bni o godz. 12. Na porządku dziennym znajduje się m. in. projekt ustawy o zmianie statusu przysięgłych i nowela ustawy o nagrodzie sędziowskiej.

Utworzenie Wojewódzkiego Komitetu Zbiórki Funduszu na Szkolnictwo Polskie Zagranicą

Wojewoda pomorski min. Raczkiewicz na czele komitetu honorowego

Zwierzchni Pomocy Polonii Zagraniczej przy współudziale Polskiego Zw. Zaciężnego urządził w dnach od 12. do 15. lutego t. b. m. iadae propagandę i zbiórki na fundusz szkolnictwa polskiego zgromadził pod przewodnictwem Pana Prezydenta H. P. Ign. Michałkiewicza, Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza i J. E. k. Frymana kard. Honora-

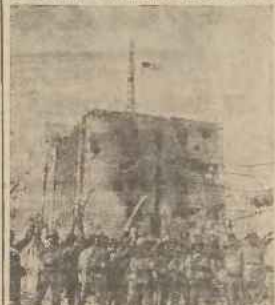
W związku z tym odbyły się wczorajszą oświeczką w Toruniu w sali kasy podzielnego zebrania publicznego, na którym powołany został do życia Wojewódzki Komitet Propagandy i Zbiórki Funduszu z p. Wojew. Pomorskim min. Władysławem Raczkiewiczem na czele oraz Komitet Wykonawczy.

Obrotom przewodniczył przez okrę-

gn pomorskiego TPZP. p. mec. Tomaszewski z Torunia. Referaty wygłosił pp. dyr. Stefan Gęsiński z Warszawy i mgr. Wojewicki z Torunia.

Skład Wojewódzkiego Komitetu Honorowego oraz Wojew. Komitetu Wykonawczego wraz z odzw. do apokrozyfami pomorskiego podamy w numerze jutrzejszym.

Z wojny chińsko-japońskiej

Dotychczas nieznane zdjęcie z 1937 roku przedstawiające żołnierzy japońskich na jednym z przedmiotów zdobytych w czasie wojny chińsko-japońskiej. Zdjęcie zostało wykonane przez fotografa z Tokio, który był w Chinach w 1937 roku. Na zdjęciu widać żołnierzy japońskich w pełnym uzbrojeniu, stojących w linii. W tle widać teren, który może być polem bitwy lub obozem wojskowym. Zdjęcie jest czarno-białe i ma charakter historyczny.

Zatarg z gen. Żeligowskim

zakończy się wyborem nowego przewodniczącego komisji wojskowej

Warszawa. Wczoraj przed posiedzeniem plenarnym Sejmu odbyło się posiedzenie komisji wojskowej.

Przed porządkiem dziennym wice-marszałek Schaeffer udzielił głosu p. de Thunowi, który zgłosił wniosek na gły aby w związku z listem wystosowanym do p. generała Żeligowskiego przez 16 członków komisji wojskowej oraz z oświadczeniem p. generała Żeligowskiego na plenum sejmu w dniu 2 grudnia ub. r. porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia komisji został uzupełniony punktem o ustąpieniu prze-

wodniczącego komisji wojskowej.

W głosowaniu wniosek uzyskał większość. Następnie wiceprzewodniczący odczytał skierowany do list generała Żeligowskiego w którym ten odpowiada, że potrzymuje swój pogląd na rolę Narciowego Wojska w państwie i dlatego ze swego stanowiska nie rezygnuje, bo aktem tym przyznanyby służnoscie stronie przeciwną i usankcjonowałyby objawy kregowania roli polski w parlamencie w wypełnianiu jego obowiązków.

Na to poseł de Thun zgłosił nowy wniosek o wybór nowego przewodni-

czącego na następnym zebraniu komisji. Wniosek ten uzyskał większość. Tym samym sprawa ustąpienia gen. Żeligowskiego została przesunięta.

Moskiewskie krętactwa nie ustają

Nowa nota sowiecka pod adresem Polski

WARSZAWA. W związku z znany mi incydentami kolejowymi na linii kolejowej Żelazków — Szepietów i notą ambasady sowieckiej z dnia 3 grudnia ub. roku rząd polski, jak wiadomo polecił ambasadzie RP w Moskwie udzielić odpowiedzi komisarzowi ludowemu spraw zagranicznych.

Na notę polską włożoną w dniu 24 grudnia ub. r. rząd sowiecki odpowiedział notą nową, złożoną w naszej ambasadzie w Moskwie, w której domaga się ponow-

nie zabezpieczenia przez stronę polską normalnej komunikacji kolejowej za wspomnianymi odcinkami.

Ambasada polska w Moskwie otrzymała polecenie sformułowania odpowiedniej precyzyjnej odpowiedzi na bezczynnosc i nieumiarowanosć stosunków kolejowych granicznych ze strony sowieckiej w kierunku skrupulatnego wykonywania obowiązków, z których umów, co jest jedyną drogą prowadzącą do utrzymania normalnego współdziałania.

Kryzys polityczny i walutowy we Francji

Londyńska City reaguje silnym zaniepokojeniem i zniżkami

Paryż (PAT). Po posiedzeniu rządu gabinetowej wyklono komunikat, stwierdzający że premier Chautemps i ministrowie Bonnet powiadomili rząd o sytuacji politycznej i finansowej oraz o koniecznych reperkusjach tej sytuacji na rynku walutowym. Rada jednomyślnie wyraziła swą wolę energicznej obrony sytuacji finansowej i walutowej narodowej. Rza poezyskania do tej akcji parlamentu i całego kraju, postanowiono że premier Chautemps sioży z trybunu par-

lamentarnej deklaracje należną narodowi.

Rząd wprowadził się jedynonmnie wszelkiego rodzaju projektem kontroli rynku walutowego i naraził, że utrzymania równowagi budżetowej jest bardziej niż kłedykwoiek konieczne.

Na giełdzie paryskiej a głośnie lotaryfikacji pamięci silna tendencja zniżkowa, w zsumowaniu do franka i państw, papierów wartościowych.

Wyrok na towarzyszy Barmata

po 4 i 5 lat więzienia za milionowe oszustwa

BRUKSELA. Zapadł wyrok w procesie przeciwko Juliuszowi Barmatowi i współpracownikom, oskarżonym o popełnienie milionowych oszustw. Postępowanie przeciwko Barmatowi, który zmarł w więzieniu zostało umorzono, brat natomiast jego Henryk skazany został na 4 lata więzienia i 14 tysięcy franków grzy-

wy. Dwaj dalej wspólnicy Gyselindk i Loewenstein skazani zostali na 5 i 4 lata więzienia. Sąd skazał natychmiastowe uwięzienie wszystkich skazanych. Nakaz ten wypełniono jedynie w stosunku do Gyselindki, gdyż Loewenstein i Henryk Barmat przebywają za granicą. Byłi przeze siebie.

Czyżby narzeczcie odkrycie tajemniczy białka?

Donosi doświadczenie uczonych szwajcarskich

Basle. (Pat.) Dwa; uczeni szwajcarscy z Instytutu Karolinskiego w Sztokholmie, prof. Hammarsten i dr. Agren dokonali niezmiernie ciekawych odkryć w dziedzinie chemii białek, uzyskując metodami produkcji białka na drodze syntetycznej.

Wstępne rezultaty badań uczonych szwajcarskich brzmią następująco: donoszą one o rozwiązaniu jednego z najpoważniejszych zadań współczesnej biologii: syntezę białka, szczególnie budowy drożd-

zy drożdży. Na własną uczeni szwajcarscy na zaproszenie Stanów Zjednoczonych udali się do oceanu do Ameryki, aby swych kolegów zapoznać z rezultatami swych eksperymentów.

Podobnie substancje białkowe na jej cząstki składowe jest nową substancję prosta, natomiast nikomu dotychczas nie udało się połączyć tych elementów w ten sposób, aby utworzyć substancję a właściwie białka.

Okreły na Bałtyku z trudnością przedzierają się przez burze śnieżne i lody

Zegluga na Bałtyku wobec utrzymania licych się opadów śnieżnych i lodów, wzdłuż wzdłuż ciągnie się nieprzerwanie. We wszystkich większych portach przetrąca lo-

dalnace. Wybrzeże polskie wolne jest od lodu, jedynie astoka pociąg jest pokryta powłoką lodową.

Szykany Czechów bez końca

Zabronili wystawienia „Bellejtem Polskiego”

MORAWSKA OSTRAWA. „Dziennik Polak” donosi, że ekspozytura polskiej polstowej w Karwinie skazała odebrania drugiego aktu sztuki Rydla p. „Bellejtem Polak” która miała być odegrana w Suchej Górnej.

Zakaz doręczono w przeddzień przed-

stawienia. „Dziennik Polak” podkreśla, że zakaz ten zawiaduje mały tym więcej, że „Bellejtem” Rydla grało już wiele razy, byz przeszkodą ze strony władz politycznych, które sztuki te uzagladaly i nie znalazły żadnych powodów do zaka-

„Lloyd Sandomierski” pod patronatem „Lloydu Bydgoskiego”

Przed notariuszem dr. Niejzusyańskim w Bydgoszczy został podpisany akt notaryjny, zawierający nowy spółkę jęzgową pod nazwą Lloyd Sandomierski. Do nowopowstałej spółki przystąpił Lloyd Bydgoski połową kapitału, saskidowego. Siedziba Lloydu Sandomierskiego będzie miała Sandomierz, a sadaniem jego

bedzie połączenie Centralnego Okręgu Przemysłowego górnyim biegiem Wisły z ciekami węgłowymi. W ten sposób rozszerza w najdogodniejszy sposób rozwój żarac zapadnięcia zapewnienia C. O. P. taniego i sprawnego transportu węgla węglo.

Niemcy wystąpią na wystawie nowojorskiej

W kolosalnym gmachu kości żelaznych Ameryka zademonstruje komunikacji i jej wynalazki

Nowy Jork. (Pat.) Komitet światowej wystawy nowojorskiej w r. 1939 donosi, że dotychczas 62 państwa podpisały kontrakty o uczestnictwie w tej wystawie. Ostatnio do grupy wystawców przyłączyły się Niemcy, które pierwotnie miały zamierzać objazdować wystawę ze względu na drastryczne antysemickie wystąpienia niemieckiego. Le. Giertra.

Jednym z największych budynków na wystawie będzie gmach kości żelaznych, którego front mierzy będzie przeszło 300 metr. dr. Zawiarat on będzie ekspozycją kilkadziesiąt amerykańskich towarzyszy

kolejowych. Wznowione miniaturowe staćki kolejowe, teatr na wolnym powietrzu z popielniczkami dla 400 widzów itp. Nie mniej ciekawo będzie smach poświęcony biologii, w którym miliony gości będą mogli zapoznać się nawiązać ze symptomatami, rozwojem i leczeniem chorób, jak: rak, cukrzyca, gruźlica, choroby serca itp. Ciąskawość wystawy będzie również gmach dziecka, poświęcony skrótko jego wychowaniu fizycznemu i umysłowemu, jak i dziecięcej zabawom. Oddział dziecięcy będzie specjalnie urządzonej dla dzieci.

Groźny pożar w Lubiczu Lipnowskim

Wczorajszej nocy w Lubiczu Lipnowskim wybuchł groźny pożar w dziedzieli żywiakowej. Wzrostek wiatru ogień rozszerzał się bardzo szybko. Na miejscu przybyło kilka straż pożarnych, m. in. z Torunia, które rozpoczęły energiczną akcję ratunkową. Po dłuższej walce z zwycięstwem udało się ogień zlokalizować. Spa-

lilo się o zabudowań. Straty wyrażone przez pożar wynoszą około 100.000 zł. Gdyby nie pomoc straży ogniowej z Torunia, która popędziła tam z motopompą ogień, strażnicy niechybnie ponieśliby większe straty. Biblioteka talneutrarna.

Angielskie transportowce przybrzymano przez policję japońską

TOKIO. Agencja Domei donosi z Hakodadi: Brytyjski transportowiec „Hannah Muller” oraz jeszcze jeden, nie imięni dotychczas nazwany statek brytyjski zostały zatrzymane przez japońską

policję morską, z powodu przekroczenia umocnionej strefy Tausagan (Hokkaido). Jak się zdaje statki te zostały skierowane przed niezawalczoną przelotną bieżą Siozima.

Wytkniętym szlakiem do celu

W szeregach wicelnej opozycji i stałego wrochobstwa nawrzasio radości. Po ustąpieniu płk. Adama Kocza z szefostwa O. Z. N., ludzie bez wczoraj i ludzie bez jutra" odrzabili nicomal na zwycięstwo Dekomparcy zacji w szeregach O. Z. N. Jakże się jednak zawiedli ci ludzie bez jutra i bez wczoraj, jak ich określił Józef Piłsudski, gdy przeactyli krótkie i żołnierskie zwycięstwa nacechowane zwycięstwami i generalną Stanowiska. Sikwarowiczom bezopiednio po objęciu szefostwa Obozu Zjednoczenia Narodowego.

— Żadne istotne zmiany nie zachodzą.

— Pójdziemy dalej wytkniętym szlakiem, wprost do celu!

Nie omieszkaj jednak sen. Sikwarowiczki w swej tak zwanej emnacja! wskazuje podstępny, na których opiera się dążenia Obozu.

Podatwa tych jest trzy:

1) Maraszek Józef Piłsudski: Jego „pisma, czyny i życie całe”.

2) Maraszek Smigły-Rydz: Jego „proste, silne i tak głębokie na tony zjednoczenia narodu pod hasłem obrony państwa”.

3) Deklaracja ideowa, ogłoszona przez płk. Adama Kocza 21 lutego 1933, „na tych podstawach narzucającym nam istniejącym w Rzeczypospolitej prawnym stanie rzeczy oparte”.

Oto ten „wytknięty szlak”, wiodący do celu.

Na ten szlak wstąpił na obecną „wazytko co żywe i dzielne w narodzie”.

Inicjatywę wprowadzenia ludzi dobrej woli i prawdziwego patriotyzmu na ten szlak powierzył Włodzisław Naczelny, ideowy następcę Józefa Piłsudskiego, starym Jego żołnierzom, uczestnikom wojny o Niepodległość już niemal przed dwoma laty 24 maja 1931 w Piotrkowie Trybunalskim za im — maia, dźwigać łańcuch i nie ugnąć go, by Polskę wydobyc z rymy tywu.

I drugi szlak Włódz ten apel skierował do starych żołnierzów Twórców Niepodległości, 30-ego października ub. r. wobec zebranej na odprawie starszyzny legionowej i powiatowej.

Z usz tych, co już na dziesiątych lat liczą swe prace żołnierskie i społeczne — uścisnąć im serce, „bez względu na posłuch” i potrzeby „solidarności w pracy dla państwa i narodu”, a więc stwierdzenia tak do niekiej zasady świadomej dyscypliny, podlegające indywidualnie i w konkluzji „organizowanej, jednolitej kierowanej woli”.

Dalsi stają znów ci sami ludzie, ci staryi żołnierze — bojów niedołęgi, ślepiowscy przed czołowym, pełnym dzieciowej odpowiedzialności zadaniem. Szlak jest wytknięty. Cel tużazym. Osiągnięcia życia Józefa Piłsudskiego, wykonania Jego ideowego programu — jest to zadanie, które niegdy i wskazał: deklaracja ideowa Obozu Zjednoczenia — stanowia podwalnie, na której oprzeć się może niechód na szlaku do celu.

To też trzeci przednia tego podobna, ci co niegdy w „szeregach szlachetnych maszerować, muszą swe kroki wykonać w jednolitym rytmie, ramię przy ramieniu, muszą zdobyć się na walkę na ten cel, co znaleziono okroślano jako „świadczenia dyscypliny”.

„Linia podziału”, wymerdkowana z doktrynerskich założeń lub wyrosła z indywidualistycznych nacieków ducha przetrwania, tej fatalnej spirali ery szlachetnej, która już tyle klęsk przyniosła Polsce, musi acznieć.

Jedna jest tylko dopuszczalna „linia podziału” — ta, która przy swojej indywidualistycznej umiętej, podporządkować dobru powołanemu — i tych, którzy do tego wzniesić się nie potrafili. Ci niechby ostali się w plebsach, domowców, wyciekających wycelowym — i na szlak, wcale nie wstępować!

— Ale ci, którzy przeszli wcale Józefa Piłsudskiego, którzy i przed ro-

W BOLSZEWICKIM „RAJU”

Gehenna sowieckiej ludności

W jednym z ostatnich numerów sowieckiej „Prawy” (z dnia 6 stycznia) znajdujemy szereg faktów, ilustrujących ciężką polenię i niedzę szerego obywatela sowieckiego.

W krasnojarskim Komitecie Kłomnym partii komunistycznej otrzymano w elgny ostatnich parumiesięcznych w 8000 nieopracowanych szarp, z których ludność Syberii zachodniej zwraca się do wyższej instancji jako do ostatniej deski ratunku. Wskazują tych szarp pochodzący od szeregowych kom-

unistów i robotników. Zychyli obywateli sowiecki, który nie należy do partii komunistycznej i nie jest podległym pro letariackiego, nie może odwoływać się na wysłanie owych najbardziej niewinnej słusznej skargi niż do biuro politycznego i kontrolnej i sabotaż.

Ował w jednej skardze grupa 11-ty robotników budowlanych przez dostawienie: Nam wystrzygnij płace za wykona na pracu. W gradolu nie wypłacił nam wcale, w budkach panują nieopłacone brudy. Irena skarga pochodzi

Z konferencji budapeszteńskiej

Jak wiadomo, w Budapeszcie odbyła się konferencja z udziałem ministrów spraw zagranicznych Węgier, Austrii i Włoch przy udziale kanclerza Schulenburga i premiera Berany. Zdjęcia przedstawia kanclerza Schulenburga, składającego wnie- sienie na gruncie Włoch samego Zolnera.

Trzeci partner w wypadkach palestyńskich

(Korespondencja własna)

W wypadkach palestyńskich obok Arabów — nacjonalistycznych elementów i nasyłkowej ludności żydowskiej, występuje trzeci czynnik, trzeci partner w tej grze, Komintern.

Od dłuższego czasu palestyńska partia komunistyczna, w skład której wchodzi również Arabowie, jak i Żydzi, na rozkaz agentów moskiewskich współpracowała bardzo ściśle z ekstremistycznymi elementami nacjonalistów arabskich. Na tym zresztą nie dawało w 1932 r. do joo-wanego celu — w imię palestyńskiej partii komunistycznej albowiem znaczną część ideowego elementu żydowskiego wystała, a partii, oskarżając publicznie swych nieoficjalnych jeźdźce przeocedno o popieranie terronu arabskiego.

Obecnie, po odprawie delegatów partii komunistycznych krajów Bliskiego

Wschodu, która miała miejsce w listopadzie roku ub. w Bejrucie, postanowiono, odnośnie do angażowania palestyńskiego — popierać za wszelką cenę akcje terrorystyczne, skierowaną przeciwko Żydom. Pomoc, jaką ofiarowuje komunistki Aza-bon, nie ogranicza się jedynie do udzielania moralnego poparcia w nielegalnej literaturze komunistycznej, jaką zalewano jest Palestyną, ale również w postaci wspomagania pieniężnego i wyzyskania wszelki ludzi do band terrorystów arabskich.

Każ stwierdziłby właśnie angielski, po całkownym rozliczeniu jednej z band terrorystów arabskich, operujących na terytorium Palestyny, wśród członków tej bandy było również kilku notowanych komunistów narodowości żydowskiej. To nie, spodziewane odkrycie porwoliło stwier-

od pracowników kolejowych stacji Elak wzmianka, licząc 100 szkarpa, nie odwołano żadnego skargi. Dood znaczną ilość skarg zawierają rozpacze listy nauuczycieli szkół powszechnych, którzy po kilka miesięcy nie otrzymują swego szeregowo uposażenia i płodów.

W tych właśnie dniach w Moskwie rozpoczyna się obrady wiechowano sowiecia, na których Stalin i inni członkowie rządu sowieckiego mają wystąpić z przesłaniami o wielkiej postępnosci gospodarki komunistycznej. Z pewnością nie będą oni mówili o tych tygłach skarg, które nadchodzą od oby watek sowieckich, a w tym najwięcej od robotników, których życie wpływa w największym stopniu. Jedną z przyczyn, które Moskwie ukażają się w „Wieszczeni Moskiewie”, nie może znaleźć w sklepkach ani kilogramy kartofli, Missianka centralnej izby lotniczej Moskwy, podadając, dzieci, wderając się coraz częściej sklepy nie mają mleka i w skutek tego odżywianie dzieci naraża na wiel kie przesady.

Tak wygląda życie robotnika sowieckiego w Kominternistycznym Raju.

Jerozolima, w styczniu.

dziu, że komunistki palestyński — bez względu na swoją narodowość, biorą czynny udział w akcji terrorystów arabskich. Zjawisko to, na poster zupełnie alternatywnie i niepojęte, staje się jasnym, skoro się pamięta, iż taktyka stosowana w wszystkich krajach świata przez Komintern, polega przede wszystkim na wyko- rzystaniu wszystkich okazji do śmiecia zamętu i anarchii. Ruch komunistyczny zaś, występuje otwarcie z swoim hasłem i o międzynarodowym braterstwie i o wolności światowej, nie mógłby znaleźć zupełnie wyznawców dla swoich hasła wśród ludności arabskiej. Dlatego też po niedławszych próbach otwartego lanowania hasła Marksa i Lenina, Komintern zmienił na Bliskim Wschodzie swą taktykę. Instrukcje przywołane przez agencję Moskwy brzmiały następująco: „na należy za wszelką cenę popierać działalność ekstremistycznych nacjonalistów arabskich, wzniesić antagonizm rasowy i religijny pomiędzy ludnością arabską i żydowską oraz dążyć do osłabania jak wszelkiej formy współpracujących „żebników” partyjnych do wszystkich legalnych i nielegalnych organizacji arabskich.

— Dla Rosji sowieckiej, która swoimi interesami liczy bardzo silnie zaangażowana w Azji, Bliskim Wschodzie stanowi teren nie słychanie ważny, to też, pomimo ponoszonych porażek oraz konieczności mianowicie, niegdy w wypróbowanych „żebników” partyjnych do wszystkich legalnych i nielegalnych organizacji arabskich.

— Dla Rosji sowieckiej, która swoimi interesami liczy bardzo silnie zaangażowana w Azji, Bliskim Wschodzie stanowi teren nie słychanie ważny, to też, pomimo ponoszonych porażek oraz konieczności mianowicie, niegdy w wypróbowanych „żebników” partyjnych do wszystkich legalnych i nielegalnych organizacji arabskich.

— Dla Rosji sowieckiej, która swoimi interesami liczy bardzo silnie zaangażowana w Azji, Bliskim Wschodzie stanowi teren nie słychanie ważny, to też, pomimo ponoszonych porażek oraz konieczności mianowicie, niegdy w wypróbowanych „żebników” partyjnych do wszystkich legalnych i nielegalnych organizacji arabskich.

— Dla Rosji sowieckiej, która swoimi interesami liczy bardzo silnie zaangażowana w Azji, Bliskim Wschodzie stanowi teren nie słychanie ważny, to też, pomimo ponoszonych porażek oraz konieczności mianowicie, niegdy w wypróbowanych „żebników” partyjnych do wszystkich legalnych i nielegalnych organizacji arabskich.

— Dla Rosji sowieckiej, która swoimi interesami liczy bardzo silnie zaangażowana w Azji, Bliskim Wschodzie stanowi teren nie słychanie ważny, to też, pomimo ponoszonych porażek oraz konieczności mianowicie, niegdy w wypróbowanych „żebników” partyjnych do wszystkich legalnych i nielegalnych organizacji arabskich.

Austria i Węgry stają w szeregu państw antykomunistycznych

Front włosko-niemiecko-japoński rozszerza się na Austrię i Węgry

Budapeszt. (DAP) Po zakończeniu konferencji antykomunistycznej w szeregach państw, w których wzięli udział kanclerz

Schulenburg, premier Berany — zeszły tygodniu kanclerka austriacki, zastawiając się, następujące punkty:

— Przedstawiciel Austrii i Węgier wyraża swe zadowolenie z powodu faktu i obecnej współpracy pomiędzy Berlinem i Budapesztem.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier wita z sympatią pakt antykomunistyczny włosko-niemiecko-japoński i potwierdza swą decyzję zrealizowania wszelkich możliwych propagandzie komunistycznej w swoich krajach.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier powiadamia przedstawicieli Włoch o swej decyzji formalnego umiana rządu sen. Franco jako prawowitego rządu Hiszpanii i kandydata na króla.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier ponownie potwierdza swą wiarę w równo- uprawnienie zbiorów.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier wyraża swe wielkie zainteresowanie w politycznym rozwoju stosunków włosko- niemieckich.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier wita z sympatią pakt antykomunistyczny włosko-niemiecko-japoński i potwierdza swą decyzję zrealizowania wszelkich możliwych propagandzie komunistycznej w swoich krajach.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier powiadamia przedstawicieli Włoch o swej decyzji formalnego umiana rządu sen. Franco jako prawowitego rządu Hiszpanii i kandydata na króla.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier ponownie potwierdza swą wiarę w równo- uprawnienie zbiorów.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier wyraża swe wielkie zainteresowanie w politycznym rozwoju stosunków włosko- niemieckich.

licem 1914 i podczas walk niepodległościowych i wojen o granice Polski; i potem w latach budowania żelaznych mostów państwa, składali zwycięży egzamin podporządkowania się kierowniczej woli i świadomej dyscyplinie — siłownych „linii podziału” nie uznawali i wszelkie pokuszenia na wytworzenie takich linii stanowczo odmiarali.

— Nowy sen Obozu Zjednoczenia, a stary towarzyszy broni ludu, mających na szlaku torować drogę w stronę przodku, powioli ich „silnym koleżeńskim uściskiem dłoni”.

— Niezwłocznie odzwiedź będzie również silny. Marz ku celowi jedności czy wszystkich. Za nimi kroczyć będzie „wzrostko co żywe i dzielne w narodzie”.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier wita z sympatią pakt antykomunistyczny włosko-niemiecko-japoński i potwierdza swą decyzję zrealizowania wszelkich możliwych propagandzie komunistycznej w swoich krajach.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier powiadamia przedstawicieli Włoch o swej decyzji formalnego umiana rządu sen. Franco jako prawowitego rządu Hiszpanii i kandydata na króla.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier ponownie potwierdza swą wiarę w równo- uprawnienie zbiorów.

— Przedstawiciel Austrii i Węgier wyraża swe wielkie zainteresowanie w politycznym rozwoju stosunków włosko- niemieckich.

E. PEYER

Adaptacja autorzowana EUGENIUSZA BARUCIEGO 43

WALKA Z CIENIAMI

Ogarniało go coraz większe przygnębienie. Dużego zawodu nie mógł powrócić, ponieważ wyrok sąduy postawił go na razowe prawa wykonywania praktyki lekarskiej.

— Jednak, może sądzę się czymś? — lękliwie się nim upierał myśleć. — Ale czym, na miłość boską? — Podniósł się wreszcie i potarzał nagle o kilka ław, powłóczył się potężnym krokiem do domu pastwana Zagryzmowski.

Wszak winnego nie miał.

W obrotie od drugiej po południu Zagryzmowski był wolny.

— Właśnie ja miałem ten nadany program — oświadczył podczas obiadu — nie sądzę, że reszte dnia spędziły spokojnie w kółku rodzinnym, a jutro z rana wrócimy wszyscy.

Paul Zofia w milczeniu skłoniła głowę. Gejbor zaś się nie wyrażał — w jego spojrzeniu nie było wesołości. Był tak niezdolny smęcić, że nie miał żadnych słów opłaca jednego; o niczym nie myślał.

Ulegając namowom przyjaciela, zaraz po obiedzie przeszedł do swojego pokoju, zwał się na kilka i spał jak nigdy do śniadania. Po przebudzeniu się leżał długo na pół przytomny i sławił się na dół, gdy już nie brzyknął do Kotejki.

Zaświatł tam Zagryzmowskiego w doskonałym uśpieniu.

— Bravo, Jurku! — zawołał ze śmiechem — A widzisz, ile smu potrzebuje twój organizm! —

Niedziela upłynęła w miłym, pogodnym nastroju, w atmosferze zupełnej harmonii, która wypełniała obydwa domy pastwana Zagryzmowski, nawet Paul Zofia była uśmiechnięta dla dziewczyny; panna Irma Branki z jeszcze większą ufnością przyzwilił się z „dobrym wujkiem” i od rana wgramolił mu się na kolana, a mała Dzidzia już nie płakała, gdy się do niej zbliżała.

Wieczorem Zagryzmowski powiedział:

— Przyjdź do mojej kancelarii jutro około drugiej po południu. Godzinę przyjdź już będą skłócone, więc porozmawiamy spokojnie. Zdam ci sprawę ze stanu twojego majątku. Przypuszczam, że teraz sam będziesz prowadził do sprawy.

Gejbor ułnął się w potyliczkę, ale kanceliarz adwokacki przystąpił. Szłał tam bez osobliwego wzruszenia — wszak były rzeczy niemiernie wadliwe, ale o pieniędzy honor na przykład... albo wolność, bracia, miłobę.

Zagryzmowski gospodarował majątkiem, który jeszcze wdzierdzili po oku, niuległnie i prawniczo powiększył znacznie kapitał zadawajające się skromnym, lecz pewnym zyskiem.

— Przypuszczam, że trocki nie będzie miał, trocki o był. Moxaz prowadził wygodnie, dostatek żywie, niczego sobie nie odmawiając. Trocki materialnie są

jedną z najdotkliwych przykrości.

— Kto jego zdziwilił Gejbor wcale nie ożnał rzec. —

— Dzięki ci bardzo, Kaziu — oświadczył obojętnie. — Ale nie to jest najważniejsze. Nie daje mi spokoju inna myśl: Co ja pocznę? Przecież może życie jest zupełnie zrujnowane.

— Zagryzmowski odpowiedział się tego pytania. — Zostaniesz u nas, Jurku, jak długo zechcesz. Jesteśmy w takich stosunkach, że pozwolone uważać mój dom za swój. Pojem wybierzesz się może w dalszą podróż? Przy tej sposobności znajdziemy znajców, którzy ci będzie odpowiadali... zależy wieszni przed śledźbami.

— Ale! ja jestem lekarzem, Kaziu — przerwał Gejbor — robilem dowiadzałem naukowo, byłem już na dobrej drodze... Czy nie mogę powrócić do dawnego zawodu? Czy to jest naprawdę niemożliwe?

— Niewiety, mój kochany, to jest zupełnie niemożliwe. Wyrok sądowy pozabawił cie prawa dawnego zawodu.

— Ale! ja jestem niewinny! — zawołał z przejęciem i zwrócił, chwytając, że jestem niewinny? Nie zamierzam! Przecież opowiadalem ci kilka razy, jak było w rzeczywistości!

— Rozumiem, Jurku, i wierzę ci bez zastrzeżeń. Jesteś zupełnie przekonany, że nie popełniłeś zbrodni. Ojciec mógł być tego samego zdania. Jednak nie chce ci być szkodliwym. Twój przedmiotowy zacięcie sąs jest wadliwie skłamał, a nie utwierdzenia. Uważam, że wszelkie starania, zmierzające do umorzenia kary, nie cofną nadanego wyniku.

— Piętno zbrodniarza na całe życie... — Zagryzmowski potrząsnął nim lekko.

— Nie trzeba dramatyzować. Jurku! Moxaz cysła sumienie, a to najwłaściwsze.

— Czyście szumienie!... — pomyślał z gorzkiem Gejbor. — Trudno tym zawołać świat.

SAME ROZCZAROWANIA.

Zagryzmowski był przekonany, że w ciepłej atmosferze rodzinnej Gejbor odpočinie, otrząśnie się z przygnębienia i odzyska równowagę duchową. Omylił się jednak. Gejbor z biegiem czasu coraz bardziej tracił energię i chęć do życia. Stawał się wprost obojętnym.

Na spacery chodził skłócznie najmlęj uciążliwie; chodził powoli, patrzył w ziemię, w obzwe przed spotkaniem z ludźmi, których jeszcze znał przed niezakończonym wykładem.

Pewnego wieczoru, Zagryzmowski po powrocie i kanceliarz zwał się z odwiedzeniem.

— Zgadnij, Jurku, kogo spotkałem? Wspólnego starego przyjaciela, Władka Tubarskiego! Wstąpił do kawiarni na czarną kawę, powiadają mi o różnych rzeczach, powiadałem mu między innymi, że przystąpił niepotrzebnie i że się wyplac.

Gejbor nachmurzył się i lekkoświado machnął ręką.

— Ale! tak, tak, mój kochany! — ciągnął Za-gryzmowski. — Nie jestem lekarzem, jednak wiedz doskonale, że twoja siła jest obawien chorodliwym. Zająłbym Władka, co należy robić, aby temu zapobiec.

Gejbor skrzywił się. Na jego twarzy ukazał się wyraz beznadziejności i zakłopotania — zresztą tak było zawsze, gdy stawał się tematem choćby najkrótszej rozmowy.

Jednak Władek nie miał nic innego poradzić — postąpił po chwili Zagryzmowski. — Powiedział, że bez skubania pacjenta nie ustąpił porad. Władek przy-musił raz dziennie od czwartego do śniadania. Umówiłem się więc, że przyjdzie do niego jutro wieczorem.

— Nie chciałbym śledzić u niego w poczekałni wśród innych ludzi — zauważył nieśmiało Gejbor.

— Dobrze! — podchwycił Zagryzmowski. — Zaraz do niego telefonujemy i rozporoz, by ci wyznaczył inną godzinę.

Wstał i udał się do gabinetu.

— Wysturzenie! — oświadczył przez telefon Tubarski sinno i obojętnie. — Niech się pan Gejbor postaraję i przyjdzie miły, czwartą a śniad. O innej godzinie nie przyjdzie, nie mam czasu.

Zagryzmowski w zamieszaniu połozyl słuchawkę. W zmienianym tonie powtórzył przyjacielowi odpowiedź Tubarskiego.

Gejbor przyjął ją w milczeniu, ale tej nocy spał gorzej niż zwykle.

Następnego dnia Gejbor już przed czwartą wszedł do poczekałni doktora Tubarskiego w nadziei, że będzie przyjęty pierwszy i w ten sposób uniknie spotkania z innymi pacjentami.

Lokaj wprowadził go do wielkiego pokoju umeblowanego z dywanami, wykładanymi dywanami, obramionymi stylowymi meblami, obramionymi dywanami, niewiasto obrazów, kilka szaf z książkami oprawionymi w skórę.

Zaregl się schodzić cioty. Przy wejściu każdego nowego pacjenta Gejbor wdzierdział się nerwowo, obrzucał go ukrąmkocym spojrzeniem i polspieranie odwracał głowę. Npstręgił jednak, że pacjenci należeli do sier samotnych, co w połączeniu z wyglądem po czekałni świadczyło wymownie, że lekarzowi powierdło się doskonale.

Czwarta dawno minęła, a Tubarskiego sigle nie było.

Gejbor dędział już na szpilkach — nie mógł się posbyć przykrego i bolesnego wzniesia, że ci wstrasy ludzie obseruują go, a niektórzy już szliężyli z pewnością go rozpoznają.

Pędź sobie! — pomyślał. — Czemu odu wiaściwie na mnie się gapię? (Ciąg dalszy nastąpi)

LEON SOBUCINSKI Wszelkie prawa zastrzeżone

Zarys dziejów plebiscytu na Warmii, Mazurach i Ziemi Malborskiej (42)

Ludność ze swej strony musiał przysiąc, że Kowalski, stawiając się o to, by interesy polski, nie mającej odziana w „szmalcownicy”, która byle (zacięgnięto) nie podległa w swej całej swej mocy, która jej nie mocy Traktatu Wersalskiego przyznaje o tyle, o ile stała się partie uciążliwą w wykonaniu swych czynności. Komisja liczyła zawsze na rozsadek i wyrozumienie politycznego całego ludności terenu plebiscytowego.

Komisja Międzywojewódzka.

A jak to bonstronność wyjątkową, widziący chodzą z niniejszego plama, wystosowanego przez Radę Ludową powiatu rezeskiego, de Komendanta Komisji Hingusa.

Nada Ludowa, des Krulwe Hingus, Nr. dr. 31/20 A

Mischoburg, le 27 juin 1920. Monsieur le Commandant Hingus, Chef de district d'Allenstein.

Salon le décret de la Commission Internationale des journaux officiels (Antifiches Kreisblätter) ont à pe-

raître dans la langue allemande et polonaise.

Suivant ce décret la rédaction de „Antifiches Hingus Kreisblätter” fut arrêtée dans la première temps les décrets officiels aussi dans la langue polonaise. Cependant depuis le 17 avril 1920 paraît le „Antifiches Hingus Kreisblätter” seulement dans la langue allemande.

Au fait d'égalité de droits vous prions Monsieur de vouloir ordonner la rédaction de „Antifiches Hingus Kreisblätter” de faire paraître le journal de nouveau aussi dans la langue polonaise.

Nada Ludowa, *) De Pans Kienendanta Hingus's

Stowoznie do rozporządzenia Komisji Międzywojewódzkiej ziemskiej urządzenie punkty ukazywać się w dwóch językach: polskim i niemieckim.

Prosząc o uwzględnienie „Antifiches Hingus Kreisblätter” stosownie do tego rozporządzenia. Jednocześnie proszę o udzielenie mi, 11 kwietnia 1920, wyjątkowego pisemno ukazywać się wyłącznie w języku niemieckim.

Na podstawie równości praw proszę Pana Komendanta, aby chciał wydać zarządzenie, należy wspomniany pisemno ukazywać się z powrotem w języku polskim.

Należy na panami sytuacji tak dalece, że oficer francuski, major Stohl, kontroler obrotu w Otrędzie stał się swój władzy przełożonego podanie o tymże się uzasadniają swój krok tym, że niemieccy urzędnicy na tym terenie mają więcej władzy aniżeli on, gdyż delegacji polski przez niego, wyznaczony został odwołany, a Komisja zatwierdziła kandydatów, proponowanych przez Komisję niemiecką.

Wreszcie nadzadzi dzień 11 lipca. Wola ludności nas rozstrzygnąć na to lub tamtą stronę. Tak się to pięknie nazywa. Lecz wola ta była zawalona a ca-

ły plebiscyt miał się jedna wielka komedia, jednym wielkim pogromem polskości na Warmii i Mazurach (Bagnosz, Warmisz) — głośni odzwo Komisja Polskiego. W dniu 11 lipca stajemy do urny wyborczej. Wszyscy jak jeden mąż powinniśmy oddać swój głos za wolną, bogatą i niechoczną Polskę!

Kartka do głosowania. U góry i z dołu wykładano. W kartce kartki wyborczej z napisem Polska - Polen, je szliły gorzki Wam powiem, tak imę cenną, wstępną wstrzymajcie się od głosowania, wróćcie się z pod lokalu wyborczego i dostaniecie nam osobiście lub pisemnie (Komitet Warmijski, Główny, Dworcowa 1) ściśle nie mogli oddać głosu.

(Ciąg dalszy nastąpi)

